

stede Produkt i Forhold til Tobakkens Vægt". Man vil heraf se, at mine Vælgere, til hvilken politisk Side de nu høre, ikke med Hænder og Fødder sætte sig imod, at man nedbringer den Beskyttelse, der er givet Tobaksdyrkerne ved Toldloven af 1908, ikke paa nogen Maade. Jeg vil indrømme, at jeg har været med til at fremkalde det Resultat, at man ikke maa kræve Beskyttelse for sig selv, men stryge den, naar det gælder andre, i saa Henseende ere vi i udmærket god Overensstemmelse med hverandre. Man har derfor ikke Lov til at skyde mig og mine Vælgere i Skoene, at vi gerne ville beholde en Beskyttelse, der gavner Folk i Middelfartkredsen, men ville den Beskyttelse, der gavner andre, til Livs. Men jeg er imod den Maade, hvorpaa man har ordnet hele denne Sag, at det er indrettet saadan, at de Tobaksdyrkere, der have den bedste Jord, høste den største Afgrøde og have den største Pengefortjeneste, faa den mindste Skat, hvorimod de Tobaksdyrkere, som have den ringe Jord, som faa den mindste Afgrøde og det mindste Pengeudbytte af den, faa den største Skat. Jeg vil ikke udsætte en Præmie for den, der kan finde Retfærdigheden heri, det vilde være overflødigt, ingen kunde faa den Præmie, thi der er intet Menneske, der kan finde det retfærdige i den Maade at beskatte paa.

Der er en Ting til, og den skal man lægge Mærke til. Man taler om, at man ved dette Forslag vil tage den Beskyttelse bort, som blev indført ved Toldloven af 1908. Ja, men fra hvem tager man Beskyttelsen? Man tager den ikke fra de Tobaksdyrkere, som have den bedste Jord-avl, den største Afgrøde og have det største Udbytte, dem lader man beholde en Del af Beskyttelsen, men man tager den fra de andre Tobaksdyrkere, der have den daarlige Jord, den ringe Afgrøde og det mindste Pengeudbytte, og ikke alene tager man Beskyttelsen fra dem, men man stiller dem faktisk ringere, end de stod før Toldloven af 1908. Jeg ved ikke, om det har været Hensigten, det kan jeg ikke rigtig tro. Jeg skal med nogle Tal vise, at dette er blevet Resultatet. Man har i Anmærkningerne til det Forslag, som oprindeligt blev forelagt af Regeringen, villet fremhæve, at Maksimumsafgrøden af Tobak paa hver Td. Land kunde sættes til 1200 kg. Minimumsafgrøden har man sat til 600 kg. Det er nu ikke ganske rigtigt, Minimumsafgrøden gaar ned til 500 kg, og endda mener man, at det nogenlunde

kan betale sig at dyrke Tobak selv efter den gamle Toldlov. Men for en Mand, som høster 1200 kg paa 1 Td. Land, vil Skatten efter 140 Kr. pr. Td. Land i Arealskat blive $11\frac{2}{3}$ Øre pr. kg. I Øjeblikket udnytte Tobaksdyrkerne en 20 Øres Beskyttelse, det staar ogsaa i Anmærkningerne, og det er rigtigt. Den Tobaksdyrker, der avler 1200 kg, og som faar en Skat af $11\frac{2}{3}$ Øre pr. kg, beholder altsaa $8\frac{1}{3}$ Øre pr. kg af Beskyttelsen. Den Tobaksdyrker, der avler 1,000 kg Tobak pr. Td. Land, kommer til at svare en Skat af 14 Øre pr. kg; han beholder saaledes 6 Øre tilbage af Beskyttelsen. Den Tobaksdyrker, der avler 700 kg pr. Td. Land, kommer til at svare en Skat af 20 Øre pr. kg, hvilket akkurat svarer til den Beskyttelse, han hidtil har udnyttet, det anerkender Regeringsforslaget ogsaa i Anmærkningerne; for ham gaar det lige op, Beskyttelsen er strøgen, han har ikke mere nogen Beskyttelse. Saa komme vi til den Tobaksdyrker, der avler 600 kg pr. Td. Land. Han vil komme til at betale efter Arealskat $23\frac{1}{2}$ Øre pr. kg. Da han ved Toldloven kun har faaet en Beskyttelse paa 20 Øre, som han har kunnet udnytte, hvad jeg gentager, Regeringsforslaget anerkender, vil han komme af med $3\frac{1}{2}$ Øre mere i Skat end den Beskyttelse, han har været i Stand til at udnytte. Og hvis en Tobaksdyrker avler 500 kg pr. Td. Land, vil han komme til at svare 28 Øre pr. kg i Skat eller med andre Ord, han vil blive stillet 8 Øre ringere pr. kg Tobak, han avler nu, end han var stillet før Toldloven af 1908. Jeg synes, det er en ret stor Uretfærdighed. Ikke alene vil, som jeg sagde før, den, der har den bedste Jord og faaar den største Afgrøde og det største Pengeudbytte, komme til at svare mindst, og den, der har den simple Jord, den mindste Afgrøde og det mindste Pengeudbytte, komme til at svare mest, men det er endogsaa lavet saaledes, at de, der have den gode Jord o. s. v., beholde en Del af Beskyttelsen, de kunne beholde indtil $8\frac{1}{3}$ Øre pr. kg, hvorimod de, der have den ringeste Jord, blive stillede 8 Øre daarligere pr. kg avlet Tobak, end de vare før Toldloven af 1908. Videre mener jeg ikke godt, man kan komme, og jeg synes derfor, at jeg har meget stor Ret til at sige, at det Grundlag, man her har lavet for denne Skattelov, er saa uretfærdigt, som vel tænkes kan. At Grundlaget er uretfærdigt, har ogsaa den højtærede Minister selv indrømmet. Han har ikke villet indrømme det hernede i Folketinget —